

РЕШЕНИЕ

№ 242

гр. Благоевград, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Димитър Р. Беровски

при участието на секретаря Ана Г. Г.а
като разгледа докладваното от Димитър Р. Беровски Гражданско дело № 20231210101850 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

I. Обстоятелства по производството.

Производството е по реда на Глава тринадесета от ГПК („Основно производство”).

Образувано е по искова молба, подадена от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление: гр.София, община Столична, район Витоша, ул.Околовръстен път № 260, представлявано от П. Н. Д. - Изпълнителен директор и член на УС, Б. Д. Ш. - Изпълнителен директор и член на УС, чрез пълномощника адв. С. З. против И. Б. К., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр. Б..

Ищецът твърди, че се намирал в облигационно правоотношение с ответника, произтичащо от Договор за потребителски кредит № FL1067329/27.04.2020 г. Поддържа, че по силата на чл. 1 от този договор банката е предоставила на кредитополучателя потребителски кредит в размер на 5929 лв. за пълно и предсрочно погасяване на задълженията по договор за кредитна карта МК CASH C12068985172 от 09.03.2012 г., срещу което ответникът се задължил да върне отпуснатия кредит, заедно с дължимите лихви, в сроковете и условията, уговорени с договора. Сочи, че към договора за кредит бил подписан и погасителен план, неразделна част към договора, съгласно чл. 7, ал. 1 от него, по силата на който и в съответствие с клаузите по договора страните установили параметрите, отнасящи се до размера на предоставената главница, началото на усвояване на кредита, края за издължаването му, размера на погасителните вноски, техния брой и падежи. Заявява, че на 27.04.2020г. кредитополучателят усвоил предоставения кредит в размер на 5929 лв., съгласно представено банково бордеро № 1499800/27.04.2020 година. Излага, че на 30.12.2020г. по молба на ответника, в качеството му на кредитополучател между същия и него, в качеството му на кредитодател било подписано Допълнително споразумение към Договор за потребителски кредит FL1067329/30.12.2020 г., с което са предоговорени условията по процесния договор, като били предоставени облекчени условия за погасяване на договора по кредит, с оглед настъпилата пандемия от Ковид-19. Навежда, че във връзка с допълнителното споразумение бил изготвен нов погасителен план към същото. Навежда, че въпреки установените клаузи между страните, от страна на ответника било преустановено погасяването на кредита, поради което същият изпаднал в забава в плащането, като не платил дължимите суми по две последователни месечни извлечения, съгласно изготвения

погасителен план към допълнителното споразумение към договора, а именно вноса номер 14 с падеж 16.06.2021 г. и вноса номер 15 с падеж 16.07.2021 г., поради което инициирал изпращане на уведомление за обявяване на кредита за изцяло предсрочно изискуем на основание чл. 14 от договора за кредит, което уведомление било изпратено за връчване на ответника чрез ЧСИ Х. Г. по месторабота, на адреса на фирма „Анди Партньърс“ ООД, като книгата били връчени на 27.07.2022г. на служителката на работодателя на ответника Мария Колева (на длъжност технически сътрудник). В тази връзка смята, че вземането му по процесния договор за кредит и допълнително споразумение към същия от 30.12.2020г. е станала изцяло предсрочно изискуемо на дата 27.07.2022г. Заявява, че задълженията на ответника към настоящия момент били както следва: главница в размер на 5635,76 лв., възнаградителна лихва в размер на 1494,10 лв. за периода от 16.07.2021 г. до 27.07.2022г., мораторна лихва в размер на 326,04 лв. за периода от 16.07.2021 г. до 22.03.2023г. Поддържа, че за посочените вземания на 07.04.2023г. по ч.гр.д. № 747/2023 г. по описа на РС-Благоевград е била издадена заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК, срещу която длъжникът в законоустановения срок депозирал възражение.

Ответникът оспорва предявените иски по основание и размер. Оспорва се изложеното в исковата молба, че кредитът бил обявен за предсрочно изискуем на дата 27.07.2022г., чрез връчване на уведомление от ЧСИ Х. Г., рег. № 892, район на действие РС Варна по месторабота, чрез работодателя „Анди Партньърс“ ООД, с адрес на управление: гр. Варна, ж.к. „Трошево“ бл.78, вх.Б, ет.1, ап.27. Твърди, че представеното по делото Извлечение по договор за банков кредит FL1067329 от 27.04.2020г. от счетоводните книги на банката било с недостоверно съдържание и че не съдържало необходимата информация за усвояването на кредитната сума, за настъпила предсрочна изискуемост на целия дълг, за брой неплатени вноски, за момент, от който банката е обявила предсрочната изискуемост на кредита и т.н. На следващо излага доводи, че уговорката в чл. 14 от Договора за кредит, както и в общите условия били нищожни поради противоречие със закона и с императивните норми на чл. 432, ал. 1 от ТЗ и чл. 60, ал. 2 ЗКИ. Счита, че договорът за кредит не отговарял и на изискванията на чл. 11, ал. 1, т. 10, т. 11 и т. 12 ЗПК. Отделно от това твърди, че в договора, в който бил обективиран погасителен план, като в същия липсвало предоставяне на предвидената в чл. 10, ал. 1, т. 12 ЗПК информация относно правото на потребителя при погасяване на главницата по срочен договор за кредит да получи при поискване и безвъзмездно, във всеки един момент от изпълнението на договора, извлечение по сметка под формата на погасителен план за извършените и предстоящите плащания. Поддържа, че процесният договор съдържал и явна неравнопоставеност между правата на кредитора по договора и правата на кредитополучателя. Смята сключения между страните договор за кредит FL1067329 от 27.04.2020г. бил недействителен.

По повод подадената искова молба, предмет на разглеждане в настоящото производство са следните установителни искиви претенции:

- чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД във вр. с чл. 430, ал. 1 ТЗ - относно вземането за сумата от 5635,76 лв. - главница по Договор за потребителски кредит № FL1067329/27.04.2020 г. и Допълнително споразумение от 30.12.2020 г. към същия, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на заявлението по чл. 417 ГПК - 06.04.2023. до окончателното погасяване.

- чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД във вр. с чл. 430, ал. 2 ТЗ - относно вземането за сумата от 1494,10 лв. - договорна лихва върху главницата за периода от 16.07.2021г. до 27.07.2022г.

- чл. 422, ал. 1 във вр. с чл. 415, ал. 4 ГПК чл. 86, ал. 1, изр. 1 ЗЗД - относно иска за сумата от 326,04 лв. - мораторната лихва върху главницата за периода 16.07.2021г. - 22.03.2023г.

За вземанията по така предявените установителни иски е била издадена Заповед за незабавно изпълнение на парично задължение по чл. 417 ГПК с № 335 от 06.04.2023г. по ч. гр. д. № 747/2023г. на Районен съд – гр. Благоевград.

Срещу цитираната заповед, в рамките на едномесечния срок по чл. 414 ГПК, е постъпило възражение от страна на настоящия ответник, имащ качеството на длъжник в заповедното производство.

II. Фактически и правни изводи.

1. Относно допустимостта на предявените установителни искиове:

Предявените установителни искиове са процесуално допустими. Същите изхождат от легитимирано лице, депозирани са пред компетентния съд и в законоустановения едномесечен срок по чл. 415, ал. 4 ГПК.

2. Относно основателността на предявените установителни искиове:

За доказване сключването на процесната сделка между "ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ" АД (като кредитодател) и И. Б. К. (като кредитополучател) ищецът представи с исковата молба копия от следните документи: Договор за кредит, методология /приложение 1/; погасителен план, Искане; два броя бордера; допълнително споразумение; добавка №1 към сертификат FL1067329; Погасителен план към дата 14.01.2021г.; Искане за отсрочване на задълженията от 27.04.2020г. Уведомление до „АНДИ Партньърс“ ООД. Процесуалният представител на ответника оспори автентичността на положените от ответника подписи върху процесния договор, като по реда на чл. 183 ГПК бяха изискани и оригиналите на горепосочените документи. Ищецът, в указания му от съда срок, представи оригиналите на гореизброените документи. Съдът с протоколно определение от 11.03.2024г. констатира наличието на идентичност между представените от ищеца оригинали на документите, а именно: от Договор за кредит, методология /приложение 1/; погасителен план, Искане; два броя бордера; допълнително споразумение; добавка №1 към сертификат FL1067329; Погасителен план към дата 14.01.2021г.; Искане за отсрочване на задълженията от 27.04.2020г. Уведомление до „АНДИ Партньърс“ ООД, с копията приложени към исковата молба.

С оглед изложеното се доказва сключването на процесния договор между "Юробанк България" АД (като кредитодател) и ответника И. К. (като кредитополучател).

От съдържанието на визириания договор е видно, че размерът на главницата е 5929 лв. – предоставена в заем на кредитополучателя за пълно предсрочно погасяване на задълженията на ответника по предходен договор, сключен между страните по делото, а именно: по договор за кредитна карта МК CASH C12068985172 от 09.03.2012г. Усвояването на главницата от ответницата се установява от прието по делото банково бордеро № 1499800 от 27.04.2020г. Усвояването на главницата се установява и от заключението на вещото лице по приетата съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ).

Срокът на кредитния договор е бил до 16.04.2026г., като изплащането на задълженията по него е следвало да стане чрез 72 месечни вноски, включващи главница и договорна възнаградителна лихва, индивидуализирани по падеж в погасителния план, неразделна част от самия договор, който погасителен план е приет и като доказателство по делото.

Уговорен е Годишен процент на разходите /ГПР/ от 15,56 %, като общата сума, която е дължима от кредитополучателя е 8759,46 лв., изчислена към момента на сключване на договора. Уговорена е договорна възнаградителна лихва, която за първите две години от срока на договора е фиксирана в размер на 11,35 % годишно (чл. 3, ал. 1 от договора).

Впоследствие между страните на 30.12.2020г. е било сключено Допълнително споразумение към процесния договор за кредит от 27.04.2020г. Съгласно чл. 1, ал. 1 от това споразумение било уговорен 9-месечен период на отсрочване на плащането (гратисен период) на дължимите главница и лихви, считано от падежната дата на месечната погасителна вноска по кредита, дължима през месец септември 2020г. В тази връзка бил уговорен нов погасителен план с първа падежна дата – 16.06.2021г., като бил приет нов краен срок на издължаване по кредита – 16.01.2027г. От заключението на вещото лице по приетата ССЕ се установява, че по този нов погасителен план начислението на възнаградителната лихва е било при лихвен процент от 13,35 %.

Уговорена е и била лихва за забава за забава (чл. 9 от договора) при просрочие на

дължимите погасителни вноски, както и при предсрочна изискуемост на кредита, като кредитополучателят дължи лихва за времето на забавата върху просрочените суми в размер на законната лихва за забава, чийто размер се определя от Министерския съвет.

С оглед така установеното съдържание на заемното правоотношение не могат да се споделят доводите на процесуалния представител на ответника за противоречие на процесния договор и допълнително споразумение към него с чл. 11, ал. 1, т. 10, т. 11 и т. 12 ЗПК, и чл. 10, ал. 1, т. 12 ЗПК, както и че същият бил неравноправен. В тази връзка следва да се има предвид следното:

Съгласно действащата към момента на сключване на процесната кредитна сделка редакция на чл. 10, ал. 1 ЗПК /Обн. ДВ. бр.18 от 5.03.2010г., в сила от 12.05.2010 г., изм. ДВ. бр. 58 от 30.07.2010г./ договорът за потребителски кредит се сключва в писмена форма, на хартиен носител или друг траен носител, в два екземпляра – по един за всяка от страните по договора, декларирано с полагането на подпис.

Това изискване е спазено. Договорът е сключен в писмена форма, на хартиен носител и е в два екземпляра. Необходимо е да се изтъкне, че към датата на сключване на договора не е било задължително шрифтът на същия да е не по-малък от 12, като въпреки това представеното по делото копие на договора е с шрифт, който е четлив. Следва да се посочи, че правата и задълженията на страните са изложени по ясен и разбираем начин, както изисква разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 9 ЗПК, като по своето съдържание договорът отговоря на изискванията на закона, въведени с нормата на чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК. Изрично е отразен и Годишният процент на разходите по кредита, който е в размер от 15,56 %. Към процесния договор за потребителски кредит е приложен Погасителен план, като същият е подписан от кредитополучателя, като в същия са посочени по разбираем за кредитополучателя начин броят на вноските, размерът на всяка вноска, включваща главницата и договорната лихва. В процесния договор и Погасителния план към него са описани по ясен и достъпен начин задълженията на кредитополучателя.

Следователно законовите изисквания са спазени и не е налице твърдяната недействителност на договора на посоченото от процесуалния представител на ответника основание – противоречие с чл. 11, ал. 1, т. 10, т. 11 и т. 12 ЗПК, и чл. 10, ал. 1, т. 12 ЗПК.

От заключението на вещото лице по приетата ССЕ става ясно, че последното погасяване по кредита е било извършено на 27.09.2021г. със сумата от 70 лв., с която сума кредитополучателят бил погасил месечна вноска с падеж 16.06.2021г. Установява се, че след тази дата кредитополучателят не е заплащал месечните вноски съгласно уговорения им падеж.

С оглед неплащане на месечните вноски банката е упражнила правото си по чл. 60, ал. 2 ЗКИ, като е обявила кредита за изцяло предсрочно изискуем преди изтичане на крайния срок за погасяване поради неизпълнение. На кредитополучателя е връчена поканата за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, която е била връчена чрез ЧСИ Х. Г. по адреса на работодателя на ответника „Анди Партньърс“ ОД. Поканата за обявяване на кредита за предсрочно изискуем съдържа изрично волеизявление, че банката счита кредита за предсрочно изискуем, като е посочен и размерът на неплатеното задължение към 27.10.2011г. Фактът на връчването на поканата за обявяване на кредита за предсрочно изискуем се установява от представеното съобщение от 27.07.2022г. на ЧСИ Х. Г., от което става ясно, че на кредитополучателя уведомлението за предсрочната изискуемост е връчено на служителя на работодателя на ответника М. К. (технически сътрудник) на 27.07.2022г. Настоящият съдебен състав приема, че моментът на предсрочната изискуемост на кредита следва да се определи към момента, в който волеизявлението на банката се счита съобщено на кредитополучателя, а именно - 27.07.2022. Посочената дата е предхожда по време датата, на която банката е депозирала заявлението си по чл. 417, т. 2 ГПК – 06.04.2023г. Следователно са спазени изискванията на т.18 на ТР № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС.

От заключението на вещото лице Р. В. по приетата ССЕ става ясно какъв е размерът на

дължимите суми по процесния договор за кредит. Според експерта непогасеният остатък от сумата за главница се равнява на 5635,76 лв., за възнаградителната лихва за периода 16.07.2021г. – 27.07.2022г. непогасеният остатък се равнява на 1165,06 лв., а за мораторната лихва за периода от 16.07.2021г. до 22.03.2024г. непогасеният остатък се равнява на 326,04 лв.

Въпреки доказателствената тежест, разпределена на ответника, за установяване на факта, че е погасил изцяло задълженията си по процесния договор за потребителски кредит, същият не е ангажирал доказателства в тази насока.

С оглед изложеното се налагат следните крайни изводи:

Налице е валидно облигационно отношение, породено от процесния договор за потребителски кредит, по силата на който ищецът има качеството на кредитодател, а ответникът на кредитополучател.

Ищецът е изпълнил основното си задължение по кредитната сделка, а именно реално е предоставил на ответника главницата по договора.

Ответникът е извършил плащания по процесния договор, които обаче не са погасили всичките му задължения по него.

Налага се изводът на съда за основателност на предявените искове, за чиито размери съдът съобрази заключенията на приетата съдебно-счетоводна експертиза.

Предявените искове за главница и мораторна лихва за периода от 16.07.2021г. до 22.03.2023г. са изцяло основателни в претендираните от ищеца размери.

Ответната страна дължи и договорната (възнаградителна) лихва за периода от 16.07.2021 г. до 27.07.2022г., която е в размер на 1165,06 лв. Тази претенция следва да се отхвърли за разликата от 1165,06 лв. до пълния претендиран размер от 1494,10 лв.

Относно разноските:

При този изход от делото и двете страни имат право на разноски. Искане за присъждане на разноски е направено от ищеца.

Трябва да се има предвид също така, че ответникът се представлява от адв. М. П., която оказва безплатна адвокатска защита на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата. Правото на адвокат да окаже безплатна адвокатска помощ на лице от кръга на визираните в т. 1 – т. 3 на чл. 38, ал. 1 ЗАДв, е установено със закон. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл. 38, ал. 2 ЗАДв., адвокатът, оказал на страната безплатна правна защита, има право да му се присъди адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36, ал. 2 ЗАДв. и осъжда другата страна да го заплати. Следователно ищецът следва да бъде осъден да заплати на пълномощника на ответника съобразно отхвърлената част от исковете сума в размер на 76,77 лв. (арг. от чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата, съгласно изменение на Наредбата - ДВ, бр. 88 от 04.11.2022 г.).

Съобразно т. 12 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по тълк. дело № 4 от 2013 г. на ОСГТК на ВКС е необходимо да бъде извършено диференцирано произнасяне по разноските, направени от ищеца както в заповедното производство, така и в настоящото исково дело. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК, на ищеца съразмерно с уважената част на предявените искове, се дължат разноски в заповедното производство в общ размер на 886,25 лв. и в исковото производство в общ размер на 1612,71 лв.

Ръководейки се от изложените съображения, Районен съд – гр. Благоевград, Гражданско отделение, Шести състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422 ГПК, че И. Б. К., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр. Б. дължи на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление: гр.София, община Столична, район Витоша,

ул.Околовръстен път № 260, представлявано от П. Н. Д. - Изпълнителен директор и член на УС, Б. Д. Ш. - Изпълнителен директор и член на УС, **следните суми**, които са били предмет на Заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК с № 335 от 07.04.2023г., издадена по ч. гр. д. № 747/2023г. на Районен съд – гр. Благоевград, **а именно:**

- **5635,76 лв. /пет хиляди шестстотин тридесет и пет лева и седемдесет и шест стотинки/** – главница по Договор за потребителски кредит № FL1067329/27.04.2020 г. и Допълнително споразумение от 30.12.2020 г. към същия, **ведно със законната лихва** от датата на подаване на заявлението в съда (06.04.2023г.) до окончателното погасяване.

- **326,04 лв. /триста двадесет и шест лева и четири стотинки/** - мораторната лихва върху главницата за периода 16.07.2021г. - 22.03.2023г.

- **1165,06 лв. /хиляда сто шестдесет и пет лева и шест стотинки/** – договорна лихва върху главницата за периода от 16.07.2021г. до 27.07.2022г. като **ОТХВЪРЛЯ** този иск за разликата над уважената част до пълния претендиран размер от 1494,10 лв.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, И. Б. К., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр. Б. да **заплати** на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление: гр.София, община Столична, район Витоша, ул.Околовръстен път № 260, представлявано от П. Н. Д. - Изпълнителен директор и член на УС, Б. Д. Ш. - Изпълнителен директор и член на УС, **разноски**, сторени в заповедното производство и в настоящото исково производство, **както следва:**

- **сумата от 886,25 лв. (осемстотин осемдесет и шест лева и двадесет и пет стотинки)** – представляваща разноските, дължими за заповедното производство (ч.гр.д. № 747/2023г. на РС – гр. Благоевград), и

- **сумата от 1612,71 лв. (хиляда шестстотин и дванадесет лева и седемдесет и една стотинки)** – представляваща общ размер на разноските, дължими за исковото производство (гр. д. № 1850/2023г. на РС – гр. Благоевград).

ОСЪЖДА, на основание чл. 38, ал. 2 Задв., „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление: гр.София, община Столична, район Витоша, ул.Околовръстен път № 260, представлявано от П. Н. Д. - Изпълнителен директор и член на УС, Б. Д. Ш. - Изпълнителен директор и член на УС **да заплати** на адв. М. П. **сумата от 76,77 лв. /седемдесет и шест лева и седемдесет и седем стотинки/**.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Окръжен съд – гр. Благоевград в двуседмичен срок, считано от връчването на препис на страните по делото. Като въззивната жалба се подава чрез Районен съд – гр. Благоевград.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____